

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΡΕΜΕΤΕ ΔΥΝΑΜΕΙΣ!

Φίλατε,

Ο φαρισσαϊσμός έδωκε πάλιν και πάλιν εξ άπορ-
μής του μεταξύ του Έλέγγου και της Κυβερνήσεως άνα-
φύεντος έπεισοδιου. Άρθρα επί άρθρων έδημοσιεύθησαν.
Άρθρα και άναθέματα κατά του Έλέγγου έδημονίσθησαν.
Και μόνον που δεν άπερασίθη—έπροτάθη όμως φεΐ!—να
κηρύξωμεν τον πόλεμον κατά της Ευρώπης και ναποτινά-
ξωμεν από τον τράχηλόν μας τον ξένον ζυγόν.

Άκουσε τώρα και μίαν εκδήλωσιν, από τας εύθυμοτέρας
του φαρισσαϊσμού :

— «Η μικρά και άσθενής Έλλάς υπέκυψεν εις τους
εξ γίγαντας της Ευρώπης. Η ψαλις της σκληρής διπλω-
ματίας περιέκοψε τας πτέρυγας της ελληνικής άνεξαρτη-
σίας!» Μπουμ.

Δεν παραδέχεσαι και σύ, φίλατε «Νουμά» ότι και-
ρός είναι ή ψαλις του Έλέγγου να επεκτείνη το κράτος
της κ' επί των πατριωτικών άρθρων μερικόν εξ επαγγέλ-
ματος φαρισσαϊών :

Ίδικός σου
Ο Τούρκος

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΟΥΒΛΗΣ

Φίλατε «Νουμά»,

Παρακολουθώ μετ' ενδιαφέροντος τὰ «Παρασκηνία του
Βασ. Θεάτρου» τὰ όποία δημοσιεύεις κ' αντί να γανακχίτω
τούναντιόν γελάω μετ' τὰ διασκεδαστικώτατα παιγνίδια που
παίζει ο Διευθυντής του εις τους διαφόρους θεατρικούς συγ-
γραφεύς.

Το παιγνίδι ιδίως που παίζει στον σεβαστόν κ. Βερναρδά-
κην, μου θύμισε ένα άλλο παιγνίδι, άστειότερον ακόμη,
που παίζει ο περισσότερον φαρσέρ και ολιγότερον διευθυ-
ντής του Βασ. θεάτρου κ. Στεφάνου, εις τον γνωστόν κου-
ρέα της πόλεως μας κ. Σουβλήν.

Όταν απέθανεν ο μακαρίτης Στεφάνοβιχ, ο διαβολο-
στραναίος κατώρθε να πείση τον Σουβλή ότι εξ αιτίας
του ο Στεφάνοβιχ, ο όποιος είχε σκοπόν να ήγήγη την
περιουσίαν του εις τον Έθνικόν Στόλον, δεν άφησε πενήτα.
Ο Σουβλής διεμαρτυρήθη. Ο Στεφανάκος επέμεινε, ότι ο
Σουβλής, ο όποιος έξύριζε τον Στεφάνοβιχ, κατώρθε να
τον πείση να λάλη άπόφασιν. Και εις το τέλος τόνον έ-
τρόμαξε ο Σουβλής, ώστε δεν έδυσκολεύθη καθόλου να πι-
στεύση, όπως του είπεν ο Στεφανάκος, ότι έλ' οι αξιωματικοί
του Ναυτικού έξεκίνησαν από τον Ναύσταθμον κ' έρχονται
εδώ να του έπιτεθούν, διότι αν δεν ματαίωνε διά των εί-
σηγήσεών του την άπόφασιν του πλουσίου όμογενοϋς, θα
κατασκευάζοντο μετ' τὰ γρήματά του πέντε δέκα μεγάλα
πλοία και θάνοιγαν τόσαι θέσεις δι' αυτούς.

Την έπαθαν λοιπόν και άλλοι χειρότερα ακόμη, συνεπώς
δεν πρέπει να παροπνεύεται ο κ. Βερναρδάκης.

Ίδικός σου
Γεώργος

ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Άγαπυτέ μου «Νουμά»,

Το πετξς κ' αυτό σε καμμιά γωνιά της εφημερί-
δος σου ;

Μιά φορά κ' ένα καιρό ήλθαν εδώ εκ περάτων Έλλά-
δος έξήγητα δάσκαλοι δευτεροβάθμιοι και τριτοβάθμιοι να
δώσουν έξετάσεις προαγωγικάς, για πρωτοβάθμιοι. Τόσο
δεν έπέτυχαν, ώστε αντί να προαχθούν έξήγητα, προήχθησαν
... έξήγητα ένας. Έκεινος δηλαδή που ένήργησε τας έξετα-
σεις παρουσίασε στους πίνακας του και περίσσευμα.

Περιστόν, νομίζω, να σου πώ ότι ο έξηχοστός πρώτος
μπήκε στον πίνακα των έπιτυχόντων χωρίς να δώση έξε-
τάσεις.

Αν θέλεις τώρα να μάθεις και ποιός είναι ο περίφημος
αυτός κατασκευαστής του περισσέματος, ρώτησε τον κ.
Δηλιγιάννην και δεν θα διστάση να στον πη, μυστικά
 όμως, στ' αυτί, για να μη τ' άκούσουν κ' άλλοι, αφού είναι
 φίλατάτος του.

Δικός σου
Σρεξιάδης

ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΚΟΥΔΑ

Κύριε Διευθυντά του «Νουμά»,

Θυμωσία ή άπόφασις την όποιαν έλαβαν προχθές οι
φοιτηταί μας, κατά το πατριωτικόν γεύμα της Καισαρια-
νής, να εκστρατεύσουν την άνοιξιν μαζί με τον καπετάν
Άρκουδα στην Μακεδονίαν.

Εδώ, βλέπετε, ήτο κάπως δύσκολον να επαναληφούν
αι πολεμικαι έπιχειρήσεις του προπαρελθόντος Νοεμβρίου,
αφού Κυβέρνησις Θεωτόκη δεν υφίσταται. Καλλίτερα λοι-
πόν ένας περίπατος έως την Μακεδονίαν για ξεμούδιασμα
και όταν ξανάληθ ή Θεωτόκης και ξαναπροδώση το έθνος,
τὰ ξαναλέμε πάλιν ένα χεράκι στην όδον Κοραή.

Δεν είσθε σύμφωνος ;

Μεθ' όπολήψως
Αδν Κιχώτος

ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ

Κύριε «Νουμά»,

Θά σου θυμίσω έναν στίχον του μακαρίτου ποιητού και
βοτανικού Όσφρανίδη !

Η ύπουργημα μου δίδεις,

Η εφημερίδα γράφω

Θά σου πώ τώρα και μίαν παρωδίαν του στίχου αυτού,
ή όποία εφαρμόζεται εις τὰ σχέσεις της Διευθ. του Βασ.
θεάτρου μετά μερικόν δραματικών συγγραφέων μας.

Η το δράμα μου θά παίζης.

Η πέντ' έξη άρθρα γράφω !

Αυτό θά σου πώ, χωρίς να το σχολιάσω καθόλου, και
θα σε καλονυκτώσω.

Με ζήλτην
Δημόκριτος

ΟΠΩΣ ΑΓΑΠΑΤΕ

Φίλε μου,

Η ειλικρίνεια μερικόν συγγραφέων, στον άφορξ' ιδίως
το γλωσσικόν ζήτημα, δεν έχει όρια. Να κ' ένα παρά-
δειγμα : Κάποιος από τους λογίους μας, θιασώτης, ένθε-
μος της καθαρευούσης, έφιλοδόξης και σκηναϊκός δάφνας.
Πηγαίνει λοιπόν στον κ. Χρηστομάνον, προσφέρει τας
όπηρεσίας του, ο κ. Χρηστομάνος τας δέχεται, και ο κ.
λόγιος λαμβάνει την έντολήν να συγγράψη δράμα, άλλ' εις
την δημόδη.

Ο κ. λόγιος δέχεται. Συγγράφει το δράμα του εις την
δημόδη, το δίδει εις τον κ. Χρηστομάνον, ο όποιος δεν το
παίζει, το άποσύρει από την Ν. Σκηνήν, το προσφέρει
εις το Βασιλικόν θέατρον, λαμβάνει απ' εκεί την έντολήν
να το μεταφέρη εις την καθαρευούσαν, το μεταφέρει και...
ή αύλαία πίπτει, χειροκοπούντος του νοήμονος κοινού.

Σου άρκει αυτό ; Αν όχι, γράψε μου να σου φέρω
και άλλας, πείο ξεκαρδιστικάς αποδείξεις.

Ο φίλος σου
Ίερώνυμος Παφνούτιος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Όραίο το διήγημά σας, αλλά μεγάλο, κ. Τ. Κον... και
δυσκολεύεθα να το δημοσιεύσωμεν, επί του παρόντος
τούλάχιστον, αφού έχομεν δύο έκτενείς έπιφυλλίδας. Κα-
νένα μικρό, από εκείνα τὰ ώραία που τόσες φορές έχομε
διαβάσει, δεν μας στέλλετε ; Θα το δεχθώμε μετ' εύγνω-
μοσύνης.— Και ή συμβουλή καλή και το ποίημα καλλίτε-
ρον, φίλατε Άγ. Θεο. Πότε εκείνοι οι έπαρχιακοί τύ-
ποι ; Η τύγραφες μόνον για να μας άνοιξη την όρεξι ;—
Εις μερικάς περιστάσεις άρχίζει κανείς να πλουτίζει την ή-
μέραν που γίνεται πτωχός. Το λέγει ή Γεωργία Σάνδ, κ.
Πολύφημη, αυτό. Το παραδέχεσθε ; Εμείς, τι να σας πού-
με, έχομεν κάποιαν άμφιβολίαν.— Οι τίμιοι άνθρωποι, κύ-
ριε από την Καλλιθέαν, όταν έχρημάτισαν μάλιτα
και ύπουργοί, δεν υβρίζουν ποτέ άνωμόως. Ίσως εκείνο
που άποδίδετε εις άλλους, να το μεταχειρίζεσθε ο ίδιος
προς έπιτυχίαν των πατριωτικών και άφιλοκερδών σκοπόν
σας. Όσον δε άφορξ' την ύπόθεσιν, την όποιαν εν ύστερο-
γράφω ύπεννοείτε, είναι τοιαύτης φύσεως, ώστε έχει δι-
καιωμα ο καθένας να έπαίρεται.— Το πρόγραμμά μας,
το επαναλαμβάνομεν κάθε μέρα στην έπικεφαλίδα του
«Νουμά», κ. Η ε ρ ε ρ γ ε : «Κατά των λόγων, ύπερ των
έργων. Γιατί τότε όχι και κατά των λέξεων και ύπερ
της ούσιος ; Δεν φρονείτε πως είναι καιρός πειά να παύ-
σωμεν να έξετάζουμε σε ποία γλώσσα είναι γραμ-
μένο κάτι και να ρίξουμε να έξετέζουμε αν είναι γραμ-
μένο κ α τ ι εις οιαδήποτε γλώσσα ; Πάντοτε το φέ-
ρεμα θα μξς ξεπάζη και ποτέ ή ψυχή ενός έργου ;

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ.
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΣ

38 ΟΔΟΣ ΜΗΤ-ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΡΟΠΟΛΕΟΣ 38

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΩΛΗΤΑΣ
ΕΤΟΙΜΩΝ
ΕΝΣΥΜΑΤΩΝ

Στά γυναικεία καπέλλα
Τεμαί συγκαταβατικά
Γούστο Παρισινό
Ειδικότης
ΛΙΔΑ
ΨΑΛ-18
ΛΙΟΠΗ
Οδός Εύ-
αγγελιστριάς 18

Α.Γ. ΔΑ.Γ.Φ.
ΓΡ. Α. ΣΑΓΡΕΔΟΥ & ΓΡ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Έμπορορραπτών
Όδός Αιόλου και Βύσσης. Άθήνα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα παρασμένα του «Νουμά» πω-
λούνται εις το Κεντρικόν Πρακτορεϊον
των Εφημερίδων και εις τὰ κίσκια των
πλατειών Συντάγματος και Όμονοίας.

Ψελικά
νεωτερισμοί, χίλια δυό πράγματα.

Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Έμπορος

9.— Όδός Ευαγγελιστριάς—9

ΣΤΗΝ ΣΤΟΑ ΛΙΖΙΕΡΗ

ένα μόνον καλλιτεχνικόν έργοστάσιον γυναικείων
καπέλλων και μία μόνον πλουσιωτάτη άποθήκη
πτερών ύπάρχει—το κατάστημα του κ.

Π. ΚΡΗΣΤΟΤΑΙΑ

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ...
ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ
νθη—φυτά—σπόροι
ληθινός παράδεισος
ΡΙΘ. 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ,,

Παρά τον ναόν της Χρυσόσπηλαιω-
τίσεως. Οίκιακή κουζίνα.—Καθα-
ραριότης.—Φτήνια.—Ρετσι-
νάντο θυμιάσιο.

Και με διευθυντήν τον εύγενέστατον

ΕΥΑΓΓΕΛΩΝ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ 4-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-4 Ν. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ

Έπισκεπήρια στυγαίως.—Σφραγίδες εξ έλαστι-
κού και μετάλλου—Ό,τι άπαιτείται προς
γραφίν και πόδι

ΕΞΟΡΑΊΣΜΟΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΑΛΛΟΙ| της όδοϋ Έρμου

Οι κ.κ.

ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ & ΜΠΑΡΔΗΣ

Το κατάστημά των κυριολεκτικώς
το λατρεύουναί Άτθίδες